

Størrelse vedlige Aaret rundt med Reparationer, Maling o. s. v., kort sagt, med alt, hvad der følger med et Skib; det er kostbart.

Jeg gaar ud fra, at denne Bryder skal bygges paa et privat Værft. Der vil den kunne blive færdig i den Tid, der i Lovforslaget stilles i Udsigt, nemlig til Februar. Hvis den derimod, som det skete med Færgerne, skal bygges paa Orlogsværftet, vil vi vistnok komme til at vente adskillig Tid derpaa, foruden at vi faar de Overskridelser, der ganske sikkert følger med. Alle Eksperimenter med Hensyn til Motordrift, hvorom det i Bemærkningerne er noteret, at de ikke skal finde Sted, kan jeg paa det bestemteste fraraade. Vi ved, at Dampen dur, men man er ikke sikker paa, at en Motor, hvor fortrinlig den end er, vil gøre fyldestgørende Tjeneste under Isbrydning. Jeg kan derfor ganske slutte mig til Bemærkningerne om at undlade alle Eksperimenter og bygge paa den sikre Grund, man i Øjeblikket har.

Med Hensyn til Grunden til, at vi skilte os af med „Sleipner“, tror jeg at vide, at det ikke saa meget var for at blive af med den som Følge af de milde Vintre, der kom, som fordi den i Virkeligheden var lige dybtgaaende nok. Saa vidt jeg ved, var dens Dybgaaende 21 Fod. Jeg vil derfor raade til, at der, inden Baaden konstrueres, bliver set nøje herpaa.

Hvad angaar den lodrette Stævn nede under Vandet, som den ærede Ordfører for Venstre omtalte, har jeg ogsaa selv set paa det og fundet det lidt betænkeligt, og de Konstruktører, som jeg har talt med derom, hælder ogsaa til den Anskuelse, at det er lidt farligt. Dog er det saa langt under Vandet, at der neppe kan være mange Tilfælde, hvor det vil kunne gøre Skade. Naar Stævnen imidlertid er tegnet saaledes, er det, fordi det, naar man laver de underløbende Køle, altsaa lige fra Stævnen og ind under, er vanskeligt at dokke saadanne Fartøjer; de staar uroligt i Dokken, og der er Fare ved det. Hvorvidt det ogsaa er Tilfældet nu med den fremskredne Teknik, der er indført alle Vegne paa Værfterne, ved jeg ikke; men i alt Fald vil jeg foretrække, at den lodrette Stævn bliver taget bort.

I det hele er det konservative Folkeparti meget tilfreds med Lovforslaget. Jeg skal ikke gaa ind paa Enkeltheder i det. Det eneste, som jeg kunde ønske at fremsætte som en lille Bemærkning til Slut, er, at dette Fartøj 15 Aar efter, at Meterloven er indført, er tegnet i Fod. Jeg ved meget vel, at ved Skibsmaaling er Fod

endnu ikke forbudt, og for Matrikelmaalingens Vedkommende heller ikke før 1925, men det ser, synes jeg, ud, som om man ikke følger helt med Tiden, naar man mulkterer de handlende, der skifter i Butikkerne med Alen og Fod, og samtidig, 15 Aar efter Lovens Ikrafttræden, benytter Fodmaalet til Tegninger fra offentlige Myndigheder.

Jeg skal med disse Bemærkninger varmt anbefale Lovforslaget til Vedtagelse uden Udvalg.

Formanden: Det ærede 17de tingvalgte Medlem har Ordet.

Trier: Det var i og for sig ikke saa uhyre magtpaaliggende, at jeg fik Ordet netop i dette Øjeblik, idet det Bidrag, jeg kan give til Diskussionen, neppe har nogen synderlig dybtgaaende Karakter, ikke er saa dybtgaaende, som en Isbryder under visse Forhold maa være. Den strenge Vinter, vi har oplevet, har, forekommer det mig, haft en glædelig Virkning, nemlig den, at den synes at have underbygget Ønsket og Forslaget om Anskaffelse af en Isbryder, med større Kraft, end man maa- ske vilde have sat ind derpaa, hvis ikke netop en saadan streng Vinter var gaaet lige forud. For mig som for andre ærede Medlemmer stiller det sig som en ganske selvfølgelig Sag, at i et Land med vort Klima maa en Isbryder være et nødvendigt Husgeraad, selv om man visse Vintre kan stille den paa Pulterkammeret og lade den blive bevaret der til kommende Brug. Jeg skal altsaa ligesom foregaaende ærede Talere anbefale, at man vedtager Forslaget. Men med den Mangel paa Sagkundskab til Konstruktion af den Slags, som jeg f. Eks. er i Besiddelse af, vil jeg nødig have, at jeg ved min Afstemning her skulde paa- drage mig Ansvar for, at vi nu ogsaa faar akkurat en saadan Isbryder, der i alle Punkter netop er Idealet af, hvad en Isbryder skal være. Det maa være Administrationens Sag at sørge paa sit Ansvar for Gennemførelsen, saa at de, der stemmer for Lovforslaget, ikke bagefter kommer til at fortryde, at de var med til en saadan Afstemning.

Det Punkt, som mest har tiltrukket sig min Opmærksomhed, er de Bestemmelser, der i § 4 findes om Ministerens Bemyndigelse til afvige fra Loven. Det forekommer mig ligesom tidligere Talere, at det er et ret stærkt Vaaben, man her har lagt i Ministerens Haand, og at man derfor maa anmode ham om at benytte